

עז:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

ליקטפי קטופי וזכי האי גוונא שרי
גס אי נקוט חסור כדקאמך לממן
(דף עב:) וי"ל שפי שדיו מוכרים י"י
הרבה היה לפס טעות גדול לקוף:
חכא במאי עסקינן דאיכא עקבת
יין אסמא דביתנא. מימא לביטול
הוא פורמא גס? י"ל דמין צמינו הוא
וקסבר דלא טעיל: **ואי** פ"ד משיבא
בעובר בוכבים קונה אבאי יחיד.
ואי"ת ואלא מאי דמעות קנות א"כ
אימא סוף שפי אס משנתן מעות משך
וילין היכא ליה חס המלא ונמל"מ
כיון דמעות קנות דכי האי גוונא
קנות בנכורות (סא) ואי ס"ד דמעות
פירות למ"ל משך יין צדין מקשה
הכא וזין מקשה הכס לזי בעי לממר
דנעינן צעוד בוכבים תרמי משיבא
וכסף וזיק"ק הכא ואי ס"ד משיבא
לחסרה קנות כלל מעות אמאי יחיד
והכס נמי הי"ק ואי ס"ד דמעות לחסריהו
קונה (אמאי יחיד?) וא"ת מ"מ דמקשה
דנעינן לומר תרמי יי"ל משו דרש
לעמינן כדלא משיבא א"כ בכסף
כלל דא כדלית ליה לעמוד בוכבים
דאכא תרמי משיבא וכסף:
מ"ד הוא עקמא אמאי דרב ב'.
ואי"ת קריא דרב אדרב דהא מוקי
אלינא דרב דמשיבא קונה בעוד
בוכבים ובפ' הוצב (י"ב דף מח. וסא)
משמע דס"ל כרשב"ל דמשיבא קונה
בישראל וכל צעוד בוכבים גבי הידיא
דמימיא הכס מתנה לנלן וזאמר דר
עלה דוקא בלן דלא מייחסרמא משיבא
אלב ספר לא מעל דנשתיך אלא
קסבר דמשיבא קונה בישראל א"כ
איהו חסוה צעוד בוכבים ומיהו

מסייעת להם לרשע"ל וא"כ קשה דרב
לעיל אחר רבא לבנייהא אכל ל"ג מי
דע"כ לא רבא אחר רבא הלכך כו' דע"כ
פירקה הכי מדמתיי' ר' יוחנן אקשה
דסבייתא גרסינן ור' ולא רבא וקשה
מיידי ללן עובד כוכבים ולכן קאמר
כוכבים לא דדמשך דמשיכה ענינא
והכי נמי לר' לאוקמי לרבי יוחנן
דמיימי נמי סיימנא לרשע"ל דהס' פ'
דמשמע דמיי' בישראל: **בן** נח נה
וכן נח מזוהר ע"י הגול אורחיה ו' ו'
ורש"י פ' דלא יתן להשגות משום
וא" ס"ד משיבה בעבור כוכבים
דהא ישראל נמי לא קנה ה'
שקנאו להתחייב צה מיתה דמיי'
נח למימר דכפי' אכל פסוח משום
הכרי' אכל קנאה משום הכי פריך

דמי יין נסך ואין לומר
במתנה דאטו בשופטני
ויו אומרים להם העובדי
והיין יהיה שלנו מעכשיו

דמשכבה עובר כוכב
זוי עד דנגע ביה אי
ישראל ה"ל לא צר
ימנא דעובר כוכבי
אזירא דמנא קנייה
ממי לארעיתה דמנא
זי נקיש ליה עובר
ה"ל לא צריבא דמנא
לזי שמעת מינה כוכב
זוכר לא קנה לוקח
זוכר לוקח ורובא במא
נכתב זין אפומיה
זינסך ליה וכמאן דל
זאמר זימכר כולו לע
זין נסך שבו מירי
זאמר רב הלכה
זבל לא זין ב"ן מויה
זי העובר כוכבים ומו
זם עד שלא נתן מעות
זעות משך יולך לים
זעובר כוכבים קונה
משום דמיתחי כי מקח
זקח שמיא סיפא לאו מ
זי וסופא מקח מעבר
לא מיתחי כעבודת כוכ
ידיה וזי מיתחי כעב
ז"ל מר קשישא בריה
ז"ש המוכר יינו לע
שלא מדד דמיו מותח
זעובר כוכבים אינה כ
זכא במאי עסקין ד
זימא סיפא מדד עד
זי דקדים ליה דינ
ז"ל ולזיידך דאמרת
קונה אמאי רישא דמ
סורין אלא מאי אית
זתיה לא פסק לא
זע"ג דקדים ליה דינ
זסך לא סמכא דעתיו
ז"ש דאמר ר' חייא
זנה על פחות כ
זהישבון ואי (ב) אמרת
זינה קונה אמאי נהר

ב מיהו י'ס ספרים דגריס
ר הכה מדיי הוא טעמא
יו ר דלמך ר'טן סוף
ו"כ לטיל נמי בטובא
לדרכ וי"ל דההוא דבנן
ויקא בנן אכל ספר עובד
יס קונה דלמך ר'ר הכה
ספ' דפ' ו' ותלמודא
ספ' (כס) היינו לפי ספט
ג' פחות משוה פרוטה.
ו' וכל ימין להשעון ור'קא
ס' ליה דלכרס מנייה ו'ו
קונה אמר נהר. (ס'ו)
ה להיות שלו ואפי' קס
החיוב דשי' כה וי"ל ד
פירושה שלל חסר היס
נפול נהר ומשי' י'ר היס

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

דמחשבים עובד כוכבים. צמדה קנייה ופע"ג דלג ירב וזוי והוי לכו וזוי הלואה גביה מקמי דעיהוי יין נסך דהא לא הי נסך עד שנגע ביה ואפי' אי לא שקלי וזוי מנייהו שפיר דמי: **כמנא דעובד כוכבים.** דיין שכלי אסרו והוי יין נסך מקמי משיכה: **דמחמ**

לְאוֹרֵא דְמִנְא. לְעוֹד כּוֹכְבִּים קִימָה
עוֹד כּוֹכְבִּים הַבְּגִנָּה: שְׁמַע
מִימֵיהּ כּו'. וְאֵן אִיבְעִי אִיבְעִי אֵל
הַמְּבֹרַךְ אֵת הַסְּפִירָה (י"ב דף פ"א):
טַכְכָּס י"ן. אֲלוֹגִים יֵשׁ כְּכֹלֵי שֶׁל
עוֹד כּוֹכְבִּים שְׁמַעֲכֶם הֵיִן עַל פִּי
כְּסִיפָה אִל כְּשֵׁי טִיפִין מְקַמֵּי לְעוֹד
חֲמַלָּה דִּשְׂרָלֵךְ בְּאוֹרֵא דְמִנְא לְעוֹד
כּוֹכְבִּים וּמִתַּסֵּר בְּהֵיא טִיפָה י"ן שְׁעַל
פִּי: דְּוִנְחָא. פֶּךְ קִטְנָה מִתְּחִיל
כְּדַמְרָה בּוֹשֶׁעַ קֶטֶן (ד' י"ב) וּזְפִתִין
כּוֹחֵלָה וְאֵין וּזְפִתִין מְחִילָה בְּמוֹעֵד:
כַּמְלֵן. הֵא דְלִמְרָה לֵךְ לְמִשְׁכַּל דְּמִי

עסקתן כגון ודאי
כחונתא דקמא קמא
כרשב"ג דא"ר רשב"ג
בדי כוכבים חוץ מדמי
א טעמא אלא לרב
שב"ג חבית בחבית
כבי י"הלוקח גרומתא
א בהן עובדת כוכבים
משך יחזיר אם משנתן
ממלחא אי ס"ד משיכה
ממאי יחזיר אמר אביי
שעות אמר רבא רישא
טעות אלא אמר רבא
ורישא דלא יהיב וזוי
כבים ביד ישראל סיפא
ות כוכבים ביד ישראל
דרכ חסדא לרב אשי
בדי כוכבים פסק עד
ואי אמרת משיכה
מה אמאי דמיו מותרין
קדיים ליה דינא א"ה
לא פסק דמיו אסורין
אמאי דמיו אסורין
שיכה בעובד כוכבים
מותרין וסיפא דמיו
דלמיור' פסק סמכא
כא דעתיה לדידי נמי
פסק סמכא דעתיה לא
א"ל רבינא לרב אשי
ר אבא א"ר יוחנן יבן
עוזה פרוטה ולא ניתן
מושיכה בעובד כוכבים
שום דעצריה לישאל
ומאי

לו דינר. שנתן לו מעותיו קודם לכן: **שקדים** נו. ונתן לו מעות
יותר מבדי דמי היין עד שיפסוק הדמים יחזיר לו עשרה אה
המותר: **אמאי דמיו אסורין**; ולידרינן **דאמרת**. טעמא דרישא
משום דמשיכה קונה סופא נמי אמאי דמיו אסורין: **סמכא**
דעפיה. למקמי במשיכה לה: **אם פסק**. קודם משיכה לא סמכא דעמיה
למקיייה במשיכה שמה ירכה לו בדמיו: **כן נא**. שגול את ישראל
פחות משוה פרוטה א"ע: דגבי ישראל לאו ממונה הוא דחמלי עליה
גבי עובד כוכבים ממונה הוא וכן נה נלטשו על הגול בקסאדרין
(דף טו.) ואחריה שולחן זו היא מיתתן ואין לרבינן תפלה:
ולא

זו ישראל דבר מחילה הוא אבל עובד כוכבים לאו בר מחילה הוא
וראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גולו כגוס עני:
(א) לא קנה וכל היכא דלמיהו ברשותיה דישרלא דישרלא וקשה
להתחייב כגאוסין החיוב דשיך ביה וה"ל יש לנו לומר בכן
אין לו גול שוה פרוטה דהוי ממונה לגבי ישראל ומסורא אית
אל דלא מנה האו וגם ממון העובד כוכבים לאו בר מתרה
ל דישרלא: וי"ל חסין עירובין סב. ד"ה פן נה וסי' ביתר ביבאר:

ומאי

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵל נוֹ: קִמְצָן עֵבֶר;
(ב) קִדְּוִשׁוֹן כֹּה: כִּימָה מוֹ;
(ג) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ד) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ה) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ו) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ז) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ח) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ט) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(י) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יא) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יב) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יג) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יד) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(טו) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(טז) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יז) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יח) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(יט) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כ) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כא) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כב) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כג) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כד) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כה) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כו) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כז) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כח) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(כט) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;
(ל) וְנִמְצָק יֵב: וְנִמְצָק יֵב;

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דבא וכו'
 והוא פירתא בם.
 עין
 גיל דף ט ע"כ תוס' ד"ה
 וכל וקמן דף עב ע"א
 תוס' ד"ה יין וחולין דף טו
 ע"א תוס' ד"ה אמר:

הגהות רב"ח

(א) נָסַף יְהוָה אֶת-דָּמָם
(ב) רָשִׁי יְהוָה דָּלַח אֶת-
שִׁמְשׁוֹן וְיָרַח שִׁמְשׁוֹן בִּי
שִׁמְשׁוֹן: (א) דָּחַ הִסֵּד
סִדָּהּ נִגְנַג מִיָּד הִסֵּד
שִׁמְשׁוֹן יָרַח דָּחַ הִסֵּד
וְיָרַח הַמְּנוּחָה הִסֵּד
שִׁמְשׁוֹן יָרַח אֶת-דָּחַ
יָרַח דָּחַ שִׁמְשׁוֹן וְשִׁמְשׁוֹן
קָדַם לָן: (ד) תָּמַד (ד)
יָרַח וְיָרַח בְּבֹדֶל
מִשְׁרָאֵל כִּדְּמִתְּהוֹלָה
בְּבֹדֶל בְּבֹדֶל מְנוּחָה
מְנוּחָה לָלוּ וְיָרַח בְּבֹדֶל
נִגְנַח. נִסְפָּה אֶת-אֶפֶס כְּסֹף
מִיָּד מְנוּחָה לָלוּ וְיָרַח אֶת-
שִׁמְשׁוֹן דְּעִבְדֵּיכֶם מְנוּחָה לָלוּ
יָרַח אֶת-דָּחַ נִגְנַח מִיָּד
נִסְפָּה הַמְּנוּחָה יָרַח כֶּן:
נִסְפָּה אֶת-דָּחַ יָרַח אֶת-דָּחַ
מִיָּד דְּעִבְדֵּיכֶם לְיִשְׂרָאֵל
דְּעִבְדֵּיכֶם:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones